

Drabet finder Sted, er der 5 uægte Børn i Huset, hvor der daglig finder Orgier Sted, hvor alskens Pak, Vagabonder og Subjekter holde til. Det er vitterlig for Egnens Beboere, at disse Børn systematisk ødelægges, dels ved professionelt Tiggeri, dels ved at hente Brændevin til de halvt eller helt drukne Mennesker, som kommer der i Huset. Det er sikkert Sogneraadet bekendt, at disse Børn ikke tilnærmelsesvis kunne faa den Røgt og Pleje, som de trænge til, men Sogneraadet og Amtet skride ikke ind, først da Drabet har fundet Sted oppe i Hytten, og da Bladene bringe Meddelelser om de 5 Børns Skæbne, først da finder der en privat Indsamling Sted over hele Landet for at faa Børnene anbragte paa Børne- og Plejehjem. Nu skulde jeg mene, at det vilde være rigtigt, om de paagældende Autoriteter blive instruerede om, at de i lignende Tilfælde bør skride ind for at forebygge, at saadanne Børn ødelægges og gaa til Grunde eller senere falde Samfundet til Byrde. Skulde min Henvendelse og Forespørgsel angaaende denne Sag ikke have anden Virkning, haaber jeg, at den maa fæste Opmærksomheden ved de sørgelige Vilkaar, hvorunder saa mange stakkels Børn leve paa Land og i By, saa har den jo i alt Fald gjort sin Nytte.

Til den højtærede Justitsministers Oplysning til mig om de Lønninger, som Opsynspersonalet, Køkkenpersonalet og Opsynskonerne have paa vore Sindssygeanstalter, vil jeg blot sige, at jeg jo meget rigtig ved at gennemgaa Finansoverslaget for 1898—99 ser, at Opsynsmænd og Opsynskoner, Køkkenpersonale og Opvaskningspiger have faaet deres Løn forhøjet i det paagældende Aar gennemsnitlig med 10—20 Kr. De paagældende vare imidlertid paa dette Tidspunkt nede paa henholdsvis 140 og 210 Kr., og allerede i Finansoverslagets Anmærkninger siges det, at den Løn, man giver, ikke staar i Forhold til den Løn, som Landboerne paa den paagældende Egn byde deres Personale, og skal der sikres Sindssygeanstalterne god og paalidelig Betjening, er det en Nødvendighed, at man kommer betydelig højere op med Lønningerne; man foreslaar derfor en midlertidig Forhøjelse, idet man dog ikke anser den,

der er foreslaaet, for at svare til det, der kunde være ønskeligt. Jeg skal da blot understrege, at nu er Lønnen for Opsynskoner, der have at vaage gennemgaaende 12 Timer hvert Døgn om Natten, altsaa Lønnen for denne opslidende, ansvarsfulde og nerveforstyrrende Gerning 160—180 Kr. om Aaret, det vil sige at disse Koner have en Løn af $4\frac{1}{2}$ à $4\frac{3}{4}$ Øre i Timen. Lad mig til Sammenligning anføre, at Opsynskonerne paa Aarhus Hospital faa en aarlig Løn, Kosten iberegnet, af c. 700 Kr. om Aaret. Hvad angaar de mandlige Opsynsfolk, er deres Løn faktisk i Øjeblikket saaledes, at en almindelig Bondemand eller Landbruger, der vil sikre sig et paalideligt, godt og dygtigt Tyende, maa betale en ganske anderledes Løn end den, Sindssygeanstalterne betale for en Mand, der skal paatage sig det ansvarsfulde Hvert at vaage over, pleje og passe paa de sindssyge. En Begivenhed, der nylig er forefalden paa Aarhus Sindssygeanstalt, en Gasforgiftning, der synes at skyldes Mangel paa Agtpaaagivenhed fra Personalets Side, opfordrer ogsaa til at have sin Opmærksomhed henvendt paa at sikre de paagældende lavt lønnede Funktionærer en bedre Lønning. Jeg kan i den Forbindelse ikke undlade at bemærke, at jeg synes, at det er uheldigt, at man, naar Talen er om at forbedre de lavest lønnede Funktionærers Lønning, altid knapper af og holder sig saa langt nede som vel muligt, medens der var god Grund til at tage et virkeligt Skridt fremad, saa at man paa en Gang sikrede sig, at disse Folk bleve tilfredse med deres Vilkaar, og at man fik et stadigt og paalideligt Personale paa de paagældende Anstalter. Jeg glæder mig over den velvillige Form, den højtærede Justitsministers Svar til mig vedrørende dette Spørgsmaal havde, og jeg haaber, at til næste Budgetaar en virkelig Forhøjelse af de paagældende Lønninger bliver tagen op til Forhandling og gennemført.

Jeg har nu kun til Slutning en lille Bemærkning at gøre til det ærede Medlem for Kellerup (Anders Jensen) som i sit Svar til mig og til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gjorde gældende, at han ikke var imod at sætte politisk Skel, men vel var imod at sætte socialt Skel. Jeg forstaar